

Zbor, inegal, printre versuri Eminesciene...

Gabriel Stănciulescu

Zbor, inegal, printre versuri Eminesciene...

Citesc ades din versu-ți lin,
Mă nasc și mor de mii de ori,
Visez apoi, apoi mă-nchin
„de-atâtea ori, de-atâtea ori”

Și ce cadou, tu printre noi!
Umili poeți, prin ochii-ți vii
Ne vom privi, ca-ntre asceți
„de ce nu vii, de ce nu vii?”

Ne luminăm când tu renaști,
Iarna-n toi, e-o zi când vine,
Iar se întunecă când pleci
„o rămâi, rămâi... cu mine”

Recită-n crânguri stoluri mii,
Se reîntorc în codru des,
Ca într-un cor de rapsodii
„toate păsările ies”

Viersuite-n dulci poeme,
Ler perpetuu scurs pe-o strună,
„Somnoroase păsărele
pe la cuiburi se adună”

Prin bolți astrale vom sosi,
Răbdarea n-o să ne-ajungă,
„La Steaua care-a răsărit...
... e-o cale atât de lungă”

Autor: Gabriel Stănciulescu